Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1970. július 27.)

a gépjárművek hangjelző berendezéseire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

(70/388/EGK)

(HL L 176, 10.8.1970, o. 12)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács irányelve 87/354/EGK, (1987. június 25.)	L 192	43	11.7.1987
►M2	A Tanács 2006/96/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	81	20.12.2006

Módosította:

►A1	Dánia, Írország és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának csatlakozási okmánya	L 73	14	27.3.1972
►A2	Görögország csatlakozási okmánya	L 291	17	19.11.1979
►A3	Spanyolország és Portugália csatlakozási okmánya	L 302	23	15.11.1985
►A4	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►A5	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1970. július 27.)

a gépjárművek hangjelző berendezéseire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

(70/388/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel a műszaki követelmények, amelyeknek az egyes tagállamok jogi előírásai alapján a gépjárműveknek meg kell felelniük, többek között a hangjelző berendezésekre is vonatkoznak;

mivel ezek a követelmények tagállamonként különbözőek; mivel ebből következően szükségszerű, hogy mindegyik tagállam vagy kiegészítésként, vagy jelenlegi szabályozása helyett azonos követelményeket fogadjon el, hogy ezáltal mindenekelőtt bármely járműtípushoz alkalmazni lehessen a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv ([1]) szerinti EGK-típus-jóváhagyási eljárást;

mivel a hangjelző berendezésekre megállapított követelmények a hangjelző berendezésnek mind a járműre való rögzítését, mind pedig szerkezeti kialakítását meghatározzák;

mivel a hangjelző berendezésekre vonatkozó harmonizált típus-jóváhagyási eljárás lehetővé teszi minden tagállam számára, hogy ellenőrizze a közös tervezési és ellenőrzési követelményeknek való megfelelést, valamint hogy az egyes hangjelző berendezésekről kitöltött típusbizonyítvány elküldése útján értesítsék a többi tagállamot a megállapításaikról; mivel minden a jóváhagyott típussal megegyező módon gyártott hangjelző berendezés EGK-típus-jóváhagyási jellel történő ellátásával elkerülhető a hangjelző berendezések műszaki ellenőrzése a többi tagállamban,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Minden egyes tagállam jóváhagy bármely típusú hangjelző berendezést, amennyiben az megfelel az I. melléklet 1. pontjában megállapított szerkezeti és vizsgálati követelményeknek.

(2) Az a tagállam, amely kiadja az EGK-típusjóváhagyást, meghozza – amennyiben szükséges a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival együttműködve – az arra vonatkozó intézkedéseket, hogy a gyártásnak az engedélyezett típussal való megegyezését szükség esetén ellenőrizze. Az ilyen ellenőrzés szúrópróbákra korlátozódik.

([1]) HL L 42., 1970.2.23., 1. o.

▼B

2. cikk

A tagállamok egy hangjelző berendezés bármely típusára, amelyre kiadják az 1. cikk szerinti EGK-típusjóváhagyást, megadják a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének az I. melléklet 1.4. pontja szerinti modellnek megfelelő EGK-típus-jóváhagyási jelet.

A tagállamok megtesznek minden megfelelő intézkedést, hogy megakadályozzák azon típus-jóváhagyási jelek használatát, amelyek egy hangjelző berendezésnek az 1. cikk alapján EGK-típusjóváhagyással ellátott típusnak más berendezésekkel való összecseréléséhez vezethetnek.

3. cikk

(1) A tagállamok nem tilthatják meg a hangjelző berendezések kereskedelmi forgalomba hozatalát szerkezetük és működésük alapján, ha azok EGK-típus-jóváhagyási jellel el vannak látva.

(2) E rendelkezés azonban nem akadályoz meg egy tagállamot abban, hogy ilyen intézkedéseket hozzon az EGK-típus-jóváhagyási jellel ellátott hangjelző berendezéssel kapcsolatban, amelynek jellemzői nincsenek összhangban a jóváhagyott típuséval.

E tagállam haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot a megtett intézkedésekről, és megindokolja határozatát. Az 5. cikk rendelkezései szintén alkalmazhatók.

Az első albekezdés értelmében, abban az esetben valósul meg nem megfelelés a jóváhagyott típus tekintetében, ha az I. melléklet 1.2.1.6. pontjában meghatározott felső és alsó határértékek nem teljesülnek.

4. cikk

Az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai egy hónapon belül eljuttatják a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaihoz a típusbizonyítvány másolatát a hangjelző berendezés minden olyan típusáról, amelynek megadták vagy amelytől megtagadták a típusjóváhagyást.

5. cikk

(1) Ha az EGK-típusjóváhagyást odaítélő tagállam megállapítja, hogy számos, ugyanazzal az EGK-típus-jóváhagyási jellel ellátott visszapillantó tükör nem egyezik meg azzal a típussal, amelyre az EGK-típusjóváhagyást kiadta, meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a gyártás megegyezzen az engedélyezett típussal. E tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékoztatják a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a megtett intézkedésekről, amelyek – rendszeres meg nem egyezés esetén - az EGK-típusjóváhagyás visszavonásához vezethetnek. Az említett hatóságok ugyanezeket az intézkedéseket hozzák meg, ha más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaitól ilyenfajta meg nem egyezésről kapnak tájékoztatást.

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai egy hónapon belül kölcsönösen tájékoztatják egymást egy odaítélt EGK-típusjóváhagyás visszavonásáról, és közlik a visszavonás okait.

(3) Ha az a tagállam, amely az EGK-típusjóváhagyást megadta, vitatja a számára jelzett meg nem egyezés tényét, akkor az érintett tagállamok a vita békés rendezésére törekednek. A Bizottságot folyamatosan értesítik erről. Szükség esetén a Bizottság a megoldás megtalálása érdekében konzultációkat kezdeményez.

▼B

6. cikk

Az ezen irányelv végrehajtását célzó rendelkezések alapján hozott, egy hangjelző berendezés típusjóváhagyását elutasító vagy visszavonó, kereskedelmi forgalomba hozatalát, valamint használatát megtiltó határozat részletesen ismerteti azokat az okokat, amelyeken alapszik. A határozatról a tagállamokban érvényes jog szerinti jogorvoslati lehetőségek és jogorvoslati határidők megadásával együtt az érintetteket értesítik.

7. cikk

A tagállamok nem tagadhatják meg egy járműre vonatkozóan az EGK-típusjóváhagyás vagy a nemzeti típusjóváhagyás megadását a hangjelző berendezés miatt, ha azokat ellátták EGK-típus-jóváhagyási jellel, és beépítésük az I. melléklet 2. pontjában megállapított követelmények szerint történt.

▼A1

7a. cikk

A tagállamok nem tagadhatják meg és nem tilthatják egy jármű eladását, nyilvántartásba vételét, üzembe helyezését és használatát a hangjelző berendezésre vonatkozó indokokkal, ha az viseli az EGK-típusjóváhagyási jelet, és felszerelése az I. melléklet 2. pontjának előírásai szerint történt.

▼B

8. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában „jármű”: a sínhez kötött járművek, mező- vagy erdőgazdasági vontató- és munkagépek, valamint egyéb közmunkát végző munkagépek kivételével minden, a közúti forgalomban való részvételre szánt, felépítménnyel rendelkező vagy felépítmény nélküli gépjármű és pótkocsija, amelynek legalább négy kereke van, és szerkezeti kialakítása révén több mint 25 km/h legnagyobb sebesség elérésére képes.

9. cikk

Az I.. és II. mellékletnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosításokat a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i tanácsi irányelv 13. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően kell végrehajtani.

10. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított tizennyolc hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

1. A HANGJELZŐ BERENDEZÉSEK EGK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSA

1.1. A hangjelző berendezések folyamatos hangjelzést adnak ki.

1.2. A hangjelző berendezés olyan akusztikai jellemzőkkel (hangfrekvencia spektrum, hangnyomásszint) és mechanikai jellemzőkkel rendelkezik, hogy az alábbi vizsgálatokon a megadott sorrendben megfeleljen:

1.2.1. *A hangszint mérése*

1.2.1.1. A hangjelző berendezést megfelelően csöndes és nyitott területen ([1]) (a környezeti zaj és a szélzaj legalább a mérendő zajnál 10 dB (A) értékkel alacsonyabb) vagy visszhangmentes szobában kell vizsgálni; a mikrofont és a mérőberendezést a hangjelző berendezés elülső felületétől 2 m-re, olyan irányban kell elhelyezni, ahol a szubjektív hangszint mértéke a legmagasabb, a mikrofont és a hangjelző berendezést 1,2 m-el a talajszint fölött kell elhelyezni.

1.2.1.2. A méréseket az IEC (Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság) szabvány „A” súlyozó görbéjén kell végezni a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság 179. kiadványában (1. kiadás, 1965.) leírt típusnak megfelelő hangszintmérők segítségével.

1.2.1.3. A hangjelző berendezésre az áramforrás kapcsainál mérve 6,5, 13 és 26 V feszültséget kell kapcsolni, a 6, 12 és 24 V névleges feszültségnek megfelelően.

1.2.1.4. A csatlakozó vezetékek ellenállásának, beleértve a kapcsok és csatlakozók ellenállását is, az alábbi értékűnek kell lennie:

0,05 ohm 6 V-os áramkör esetén,

0,10 ohm 12 V-os áramkör esetén,

0,20 ohm 24 V-os áramkör esetén.

1.2.1.5. A hangjelző berendezést mereven kell befogni a gyártó által szállított alkatrésszel vagy alkatrészekkel egy olyan tartóra, amelynek a tömege a hangjelző berendezés tömegének legalább tízszerese, és nem kevesebb mint 15 kg.

1.2.1.6. A fent említett körülmények esetén a szubjektív hangnyomásszint nem lehet magasabb mint 118 dB (A) és nem lehet alacsonyabb mint 105 dB (A).

1.2.1.7. Az aktiválás és azon pont közötti időtartam, amelynél a hang eléri a fent említett 1.2.1.6. pontban meghatározott legalacsonyabb szintet nem haladhatja meg a 0,2 másodpercet 20 ± 5 °C környezeti hőmérséklet esetén.

Ez a rendelkezés különösen a pneumatikus vagy elektro-pneumatikus működésű berendezésekre vonatkozik.

1.2.1.8. A pneumatikus vagy elektro-pneumatikus működésű berendezéseknek a gyártó által megadott módon felépített pneumatikus kör esetén az elektromos működésű hangjelző berendezésektől megkívánttal megegyező hangteljesítményt kell nyújtaniuk.

1.2.2. *Tartóssági vizsgálat*

1.2.2.1. A hangjelző berendezésre rá kell kapcsolni valamely, a fenti 1.2.1.3. pontban meghatározott névleges feszültséget a fent említett 1.2.1.4. pontban meghatározott ellenállású vezeték segítségével, és 50 000 alkalommal kell működtetni, minden egyes alkalommal egy másodperces időtartamig, majd ezt követően négy másodperces szünettel. A vizsgálat során a hangjelző berendezést megközelítőleg 10 m/s sebességű légárammal kell hűteni.

([1]) Az előzőekben említett terület lehet például egy 50 m sugarú nyitott terület, amelynek a középső 20 m átmérőjű része gyakorlatilag sík, beton, aszfalt vagy ahhoz hasonló burkolatú, és nem fedi porhó, magas fű, könnyű talaj vagy hamu. A méréseket szép időben kell végezni. A hangjelző berendezés vagy a mikrofon közelében a mérési eredményeket leolvasó megfigyelő személyen kívül senki sem tartózkodhat, mivel a hangjelző berendezés vagy a mikrofon közelében lévő hallgatóság jelentősen befolyásolná a mérőberendezés által mért értékeket. A mutató azon kimozgásait, amelyek az általános hangszinttel nem mutatnak kapcsolatot, figyelmen kívül kell hagyni.

▼B

1.2.2.2. Amennyiben a vizsgálatot visszhangmentes szobában végzik, a szobának elegendő térfogattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy a berendezés által a tartóssági vizsgálat során kibocsátott hőt eloszlassa.

1.2.2.3. A vizsgálati szobában a környezeti hőmérsékletnek + 15 és + 30 °C között kell lennie.

1.2.2.4. Amennyiben 25 000 alkalommal történő működtetést követően a berendezés hangszintje megváltozott a vizsgálat előttihez képest, a berendezés beszabályozható. 50 000 alkalommal történő működtetést, és amennyiben szükséges, további beszabályozást követően a hangjelző berendezésnek meg kell felelnie a fent említett 1.2.1. vizsgálatnak.

1.2.3. *Akusztikai vizsgálat*

1.2.3.1. A hangjelző berendezés által kibocsátott hang spektrumának 2 m-es távolságból mérve az 1800–3550 Hz frekvenciasávban a 3550 Hz feletti többi komponensek által kifejtettnél magasabb, de legalább 105 dB (A) értékű hangnyomást kell mutatnia.

1.2.3.2. A fent említett 1.2.3.1. pontban meghatározott követelményeknek annak a hangjelző berendezésnek kell megfelelnie, amelyen már elvégezték a fent említett 1.2.2. pontban meghatározott vizsgálatot, és amelyre a névleges feszültségének 95–115 % közötti értékű feszültséget kapcsolnak.

1.2.3.3. A tényleges feszültség értékének a fent említett 1.2.1. pontban megállapítottnak kell lennie.

1.2.3.4. A csatlakozó vezetékek ellenállásának, beleértve a telep és a csatlakozók ellenállását is, a fent említett 1.2.1. pontban meghatározottnak kell lennie.

1.2.3.5. Mind a vizsgálat tárgyát képező berendezést, mind a mikrofont azonos magasságban kell felállítani; a mikrofont a hangjelző berendezés elülső felülete felé kell irányítani abban az irányban, amelyben a szubjektív hangszint a legnagyobb.

1.2.3.6. A hangjelző berendezést mereven kell befogni a gyártó által szállított alkatrésszel vagy alkatrészekkel egy olyan tartóra, amelynek a tömege a hangjelző berendezés tömegének legalább tízszerese, és nem kevesebb mint 30 kg.

1.2.3.7. A fenti vizsgálatot egy visszhangmentes szobában kell végezni.

1.3. **Típusvizsgálatok**

1.3.1. A típusvizsgálatokat minden, a gyártó által jóváhagyásra benyújtott modell esetében két mintán kell elvégezni; mindkét mintán el kell végezni az összes vizsgálatot, és mindkét mintának meg kell felelnie az e mellékletben megállapított műszaki előírásoknak.

1.4. **Típus-jóváhagyási jel**

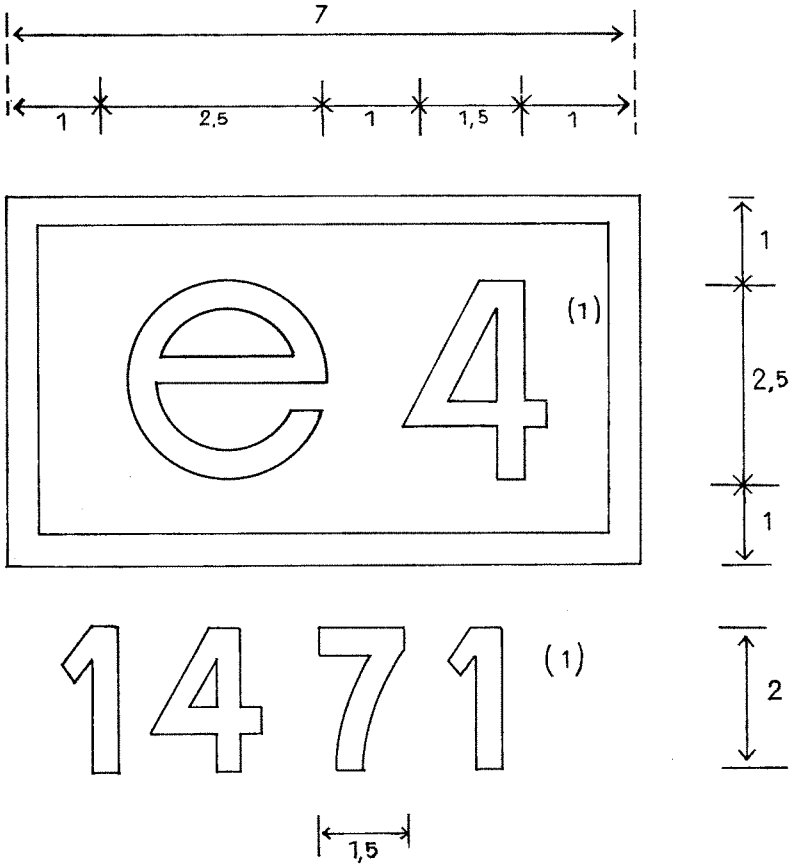
1.4.1. A típus-jóváhagyási jel egy téglalapból áll, amin belül elhelyezett „e” betűt a jóváhagyást kiadó ország jele követ ►**A3** (1 Németország esetében, 2 Franciaország esetében, 3 Olaszország esetében, 4 Hollandia esetében, 6 Belgium esetében, 9 Spanyolország esetében, 11 az Egyesült Királyság esetében, 13 Luxemburg esetében, továbbá a DK betűjel Dánia esetében, ►**M1** EL Görögország esetében ◄, az IRL betűjel Írország, a P betűjel Portugália esetében ►**A4** ,12 Ausztria esetében, 17 Finnország esetében, 5 Svédország esetében ◄ ►**A5** ,8 a Cseh Köztársaság esetében, 29 Észtország esetében, CY Ciprus esetében, 32 Lettország esetében, 36 Litvánia esetében, 7 Magyarország esetében, MT Málta esetében, 20 Lengyelország esetében, 26 Szlovénia esetében, 27 Szlovákia esetében ◄, ►**M2** 34 Bulgária esetében, 19 Románia esetében ◄) ◄. Bárhol, ennek a téglalapnak a közvetlen közelében kell elhelyezni a prototípus alapján kiállított jóváhagyási bizonyítvány számával megegyező típus-jóváhagyási számot.

1.4.2. A fent említett jóváhagyási jelet (jelzés és szám) úgy kell feltüntetni a hangjelző berendezés burkolatán, hogy az a hangjelző berendezés járműre történt felszerelését követően kívülről jól látható legyen.

1.4.3. A különböző jelöléseknek jól láthatónak és eltávolíthatatlannak kell lenniük.

1.4.4. Az alábbi ábrán látható jóváhagyási jel méretei mm-ben értendőek, legkisebb méretek. A méretek közötti arányt meg kell tartani.

▼B

(1) Az ábrán feltüntetett számok csupán útmutatást jelentenek.

2. A HANGJELZŐ BERENDEZÉS JELLEMZŐI JÁRMŰRE FELSZERELT ÁLLAPOTBAN

2.1. **Akusztikai vizsgálatok**

Miután egy adott járműtípust jóváhagytak, a kérdéses járműtípusra felszerelt hangjelző berendezés jellemzőit az alábbiak szerint kell vizsgálni:

2.1.1. A hangjelző berendezés hangnyomásszintjének járműre szerelt állapotban történő mérése a jármű előtt 7 m-re lévő ponton történik egy nyílt és a lehető legvízszintesebb egyenletes felületű területen. A jármű motorját le kell állítani. A tényleges feszültség értékének a fent említett 1.2.1. pontban megállapítottnak kell lennie.

2.1.2. A méréseket az IEC (Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság) „A” súlyozó görbéjén kell végezni.

2.1.3. A legnagyobb hangnyomásszintet 0,5–1,5 m-el a talajszint feletti magasságban kell meghatározni.

2.1.4. A legnagyobb szintnek legalább 93 dB (A) értékűnek kell lennie.

▼B

II. MELLÉKLET

TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A megfelelő hatóság megnevezése

Értesítés egy hangjelző berendezés típusjóváhagyásának megadásáról, elutasításáról vagy visszavonásáról

.....

.....

Típus-jóváhagyási szám: .....

1. Kereskedelmi név vagy védjegy .....
2. Típus (elektro-pneumatikus jelzőberendezés, elektromágneses jelzőberendezés rezonátorlappal, elektromágneses kürt; stb.) .....
3. A gyártó neve és címe .....
4. Amennyiben van, a gyártó meghatalmazott képviselőjének neve és címe .....
5. Tápfeszültség V
6. Névleges frekvencia (frekvenciák)/névleges üzemi nyomás ([1]).....
   ..... Hz/kg/cm² ([1])
7. Jóváhagyásra benyújtva .....
8. Vizsgáló laboratórium .....
9. A laboratóriumi jelentés száma és dátuma .....
10. A jóváhagyás megadásának/elutasításának/visszavonásának időpontja ([1]).....
11. Kelt .....
12. Dátum .....
13. Az alábbi, a fent említett jóváhagyási számmal ellátott dokumentumokat mellékelték ehhez a jóváhagyási bizonyítványhoz: ..... a hangjelző berendezés rajzai, grafikonjai és tervei.
14. Megjegyzések .....

.....

Aláírás

([1]) A nem kívánt rész törlendő.